

■ Ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ (28ῆ Μαΐου)

Διήγησις «Ὁ μάγος Βιργίνιος»* Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ μᾶς ἐγκαταλείπει, ὅταν δώσουμε χῶρο στὸν ἐχθρὸ

Μία γυναίκα πολὺ εὐλαβῆς καὶ θεοφοβούμενη, ποὺ κατοικοῦσε στὸ Νεώριο (Ναύσταθμο), εἶχε ἄνδρα πολὺ σκληρὸ καὶ φιλήδονο. **Σύχναζε** στὰ πορνοκαπηλεῖα καὶ σπαταλοῦσε ἐκεῖ τὴν περιουσία του.

Ἡ γυναίκα του ἦταν πολὺ λυπημένη καὶ ἀνήσυχη. **Δὲν** ἤξερε μὲ τί τρόπο νὰ τὸν κάνῃ νὰ σταματήσῃ τὴν ἀμαρτωλή του συνήθεια.

Τέλος σκέφθηκε νὰ βρῆ κάποιον ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ, ποὺ θὰ εἶχε τὴν δύναμι νὰ μεταστρέψῃ τὸν ἄνδρα της, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειά του. **Ζήτησε** νὰ μάθῃ ποιὸς διαθέτει τόσο μεγάλη δύναμι. **Καθὼς** ἔψαχνε καὶ ρωτοῦσε, κάποια γυναίκα τῆς ὑπέδειξε τὸν Βιργίνιο. *«Αὐτός, τῆς εἶπε, μπορεῖ νὰ ἰκανοποιήσῃ ὅλες τὶς ἐπιθυμίες σου».*

Πῆγε λοιπὸν χωρὶς καθυστέρησι καὶ τὸν ἐπισκέφθηκε. **Γύρω** του ἦσαν πολλοί. **Καθένας** ἔπαιρνε ἀπάντησι στὸ πρόβλημά του καὶ ἔφευγε.

Ὅταν ἦρθε ἡ σειρά της, κάθησε καὶ ἄρχισε νὰ τοῦ λέῃ τὸν πόνο της:

– **Ὁ** ἄνδρας μου ἔχει παραδοθῆ στὴν ἀμαρτία. **Γυρίζει** ἀπὸ καταγῶγιο σὲ καταγῶγιο καὶ ἐξανεμίζει τὴν περιουσία μου μὲ τὶς θεατρίνες καὶ τὶς πόρνες. **Σὰν** νὰ μὴν ἔφθανε αὐτό, μοῦ ἔφερε τώρα τελευταῖα στὸ σπίτι καὶ μιὰ ἄσεμνη νέα. **Καθημερινὰ** διασκεδάζει μαζί της καὶ τὴν πλουτίζει μὲ τὸ βίός μου. **Ἦλθα** σ' ἐσένα, γιατί ἔμαθα πὼς εἶσαι θεοφοβούμενος καὶ ἔχεις σώσει πολλοὺς ποὺ κινδύνευαν. **Βοήθησέ** με, ἂν μπορῆς, κι ἐγὼ θὰ σὲ ἀνταμείψω ὅσο γίνεται καλύτερα.

– **“Ο**,τι ζητήσης, θα τὸ λάβης, τῆς εἶπε ἐκεῖνος. **Μ**πορῶ, ἂν θέλῃς, νὰ μαράνω τὴν ἐπιθυμία του γιὰ τὶς γυναῖκες. **Μ**πορῶ νὰ τὸν ὀδηγήσω καὶ στὸν θάνατο. **Μ**πορῶ ἐπίσης νὰ τὸν παραδώσω σὲ πονηρὸ πνεῦμα. **Δ**ιάλεξε τὶ θέλεις ἀπ’ ὅλα καὶ πές μου.

– **Τ**ίποτε ἄλλο δὲν ἐπιθυμῶ, κύριέ μου, παρὰ μόνο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὶς ἄλλες γυναῖκες καὶ νὰ ἀγαπᾷ μόνο ἐμένα.

– **Θ**ὰ κάνω ὅ,τι μοῦ ζήτησες,... ὑποσχέθηκε ἐκεῖνος.

Ἔπειτα τῆς φανέρωσε ὅλες τὶς ἀμαρτίες, ποὺ εἶχε κάνει ἀπὸ τὴν νεανικὴ τῆς ἡλικία. **Ἡ** γυναῖκα τὰ ἔχασε καὶ μαζεύθηκε τρομαγμένη στὴν θέσι της.

– **Τ**ώρα σῆκω, τῆς εἶπε ἐκεῖνος, πῆγαινε στὸ σπίτι σου καὶ ἐτοίμασέ μου καντήλι, νερό, λάδι, λαμπάδα, μιὰ ζώνη καὶ φωτιά. **Τ**ὴν Τετάρτη νὰ με περιμένῃς.

Πραγματικά, τὴν Τετάρτη τὴν ἐπισκέφθηκε ὁ Βιργίνιος. **Ζ**ήτησε τὸ λάδι καὶ τὸ νερό, καὶ τὰ ἔβαλε στὸ καντήλι. **Π**ῆρε τὴν λαμπάδα, ἄναψε μ’ αὐτὴ τὸ καντήλι καὶ τὸ ἔβαλε μπροστὰ στὶς εἰκόνες. **Τ**έλος πῆρε τὴν ζώνη, ψιθύρισε κάτι, ἔκανε τέσσερις κόμπους καὶ τὴν ἔδωσε στὴν γυναῖκα νὰ τὴν ζωστῆ κατάσαρκα.

– **Δ**ῶσε μου τώρα, τῆς λέει, ἓνα χρυσὸ νόμισμα νὰ τὸ μοιράσω στοὺς φτωχοὺς γιὰ τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς σου.

Ἐκείνη τὸ ἔδωσε καὶ ὑποσχέθηκε νὰ τοῦ δώσῃ καὶ ἄλλα, ἂν ἐξεπλήρωνε τὴν ἐπιθυμία της.

Πραγματικά, ὁ ἄνδρας της ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη σταμάτησε τὶς παράνομες σχέσεις. **Ἀ**γαποῦσε μόνο τὴν γυναῖκα του καὶ φρόντιζε γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ σπιτιοῦ του.

* * *

Μετὰ ἀπὸ ἕξι ἡμέρες βλέπει ἡ γυναῖκα στὸν ὕπνο της πῶς βρισκόταν σὲ μιὰ πεδιάδα μόνη. **Τ**ὴν πλησίασε τότε ἓνας γέρος ἀράπης καὶ ἄρχισε νὰ ἀστειεύεται, νὰ τὴν ἀγκαλιάζῃ νὰ τὴν φυλάῃ στὸ στόμα.

– **Κ**αλῶς σὲ βρῆκα, κυρία μου!... τῆς ἔλεγε. **Ἐ**λα ἀγαπητὴ μου νὰ κοιμηθοῦμε μαζί, μιὰ καὶ εἴμαστε νεόνυμφοι. **Π**ολὺ σ’ ἐπιθυμοῦσα καὶ ζητοῦσα εὐκαιρία γιὰ νὰ σὲ πάρω. **Τ**ώρα λοιπόν, ὡραία μου συμβία, ἔλα νὰ πλαγιάσουμε μαζί, ὥστε κι ἐσὺ νὰ με ἀπολαύσῃς, ἄλλα κι ἐγὼ νὰ χορτάσω τὴν ὁμορφιά σου.

Ἐκείνη ἡ δυστυχισμένη βρέθηκε σὲ πολὺ δύσκολη θέσι καὶ μέσα στὸν τρόμο της ἄρχισε νὰ τὸν καταριέται καὶ νὰ τὸν ἐξορκίζει:

– Φύγε από κοντά μου, ἐγὼ ἔχω δικό μου ἄνδρα, δὲν συνέρχομαι μὲ ἄλλον!

Πάνω σ' αὐτὴν τὴν πάλῃ καὶ τὴν ἀγωνία ξύπνησε. Ἐνιωθε τρομερὰ κουρασμένη καὶ συνῆλθε μὲ δυσκολία. Ἐφερε τότε στὸν νοῦ της τὸ ὄνειρο καὶ προσπάθησε νὰ τὸ ἐξηγήσῃ. Κατάλαβε βέβαια ὅτι ἐκεῖνος ὁ ἀράπης ἦταν ὁ πονηρὸς δαίμονας. Πῶς ὅμως ἀπέκτησε τόσο θάρρος μαζί της;

Ἐνῶ ἔκανε αὐτὲς τὶς σκέψεις, τὴν πῆρε πάλι ὁ ὕπνος. Καὶ νά! ἕνας μεγάλος σκύλος, μαῦρος καὶ ἀδιάντροπος, τὴν ἀγκάλιασε καὶ τὴν φιλοῦσε στὸ στόμα σὰν ἄνθρωπος. Ξύπνησε τρομαγμένη καὶ εἶπε:

– Ἀλλοίμονο σ' ἐμένα τὴν ταλαίπωρη, τὴν ἀμαρτωλή! Μὲ ἐρωτεύθηκε ὁ διάβολος καὶ δὲν ξεκολλάει ἀπὸ πάνω μου. Τί νὰ κάνω; Πῶς ἔπαθα τέτοια συμφορά;

Ἄλλη νύκτα εἶδε ὅτι βρισκόταν στὸν ἵππόδρομο. Ἐκεῖ ἀσπαζόταν τὰ ἀγάλματα παρακινημένη ἀπὸ τὴν πορνικὴ ἐπιθυμία νὰ συνέλθῃ μαζί τους. Ἄλλοτε εἶδε ἕνα σκύλο νὰ τὴν ἀρπάξῃ καὶ νὰ φεύγῃ, ἐνῶ ἄλλοτε εἶδε πῶς ἔτρωγε βάτραχο, φίδι, ἔρπετὰ καὶ ἄλλα πιὸ ἀηδιαστικά. Ἐτσι βασανίζόταν ἢ καημένη καὶ δὲν ἔκανε ποτὲ γλυκὸν ὕπνο.

Τέλος ἀπελπισμένη ἄρχισε νὰ προσεύχεται καὶ νὰ νηστεύῃ, γιὰ νὰ τῆς φανερώσῃ ὁ Θεὸς τὴν αἰτία τῆς συμφορᾶς καὶ τὶ ὀφείλει νὰ κάνῃ γιὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ ὄνειρα.

Βλέπει λοιπὸν στὸν ὕπνο της σὰν νὰ ἦσαν οἱ εἰκόνες της στραμμένες πρὸς τὴν δύσι. Ἦταν κι αὐτὴ στραμμένη πρὸς τὴν ἴδια κατεύθυνσι καὶ προσευχόταν σὰν ἐπιληπτικὴ καὶ παράλυτη.

Τὴν πλησιάζει τότε ἕνας νέος καὶ τῆς λέει:

– Ἐπειδὴ μὲ ἐξιλέωσες μὲ τὴν νηστεία, ἦρθα νὰ σοῦ πῶ γιὰ ποιὸ λόγο τὰ ἔπαθες αὐτά.

Καὶ δείχνοντάς της τὶς εἰκόνες, συνέχισε:

– Κοίταξε τὶ σοῦ ἔκανε ἐκεῖνος ὁ καταραμένος μάγος!

Ἡ γυναίκα πρόσεξε τὶς εἰκόνες καὶ εἶδε πῶς ἦσαν ὀλόκληρες ἀλειμμένες μὲ ἀνθρώπινες ἀκαθαρσίες καὶ ἀνέδιδαν ἀνυπόφορη δυσωδία. Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ θέαμα τὰ ἔχασε.

Γυρίζει πρὸς τὸν νέο καὶ τοῦ λέει:

– Πές μου, σὲ παρακαλῶ, ποιὸς τὰ ἔκανε αὐτά;

– Ὁ Βιργίνιος, ἀπήντησε ἐκεῖνος, ὁ φαρμακὸς καὶ μάγος, ὁ καταραμένος καὶ ἀποξενωμένος ἀπὸ τὸν Θεό. Τὰ ἔκανε αὐτά, γιὰτὶ ἐστὶ τοῦ ἔδωσες τὸ δικαίωμα. Τώρα δὲν ὑπάρχει πάνω στὶς εἰκόνες σου ἄλλο, παρὰ χρώματα καὶ ἀκαθαρσίες, ξύλα καὶ δαιμονικὰ σχήματα.

Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ δὲν μπορούσε νὰ ὑποφέρῃ τὴν δυσωδία καὶ τὸν ἐξευτελισμὸ καὶ ἔφυγε.

Ἐνῶ μιλοῦσε ὁ νέος, βλέπει ἡ γυναίκα τὸ καντήλι γεμᾶτο ἀπὸ οὖρα σκύλου. **Β**λέπει ἐπίσης πάνω στὴν λαμπάδα γραμμένο τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιχριστοῦ καὶ πάνω ἀπ' αὐτό, στὸν ἀέρα, τὶς λέξεις: «*Θυσία δαιμόνων*».

Ἐκείνη τὴν στιγμή ὁ νέος ἐξαφανίσθηκε καὶ ἡ γυναίκα ξύπνησε.

Σκεπτόταν σαστισμένη τὸ ὄνειρο καὶ κατηγοροῦσε μ' αὐτὰ τὰ λόγια τὸν ἑαυτὸ της:

– **Ἀ**λλοίμονό μου τὶ ἔπαθα ἡ ἀμαρτωλή! **Ν**όμιζα ὅτι πήγαινα σὲ ποιμένα, ἀλλὰ ἔπεσα σὲ λύκο. **Ν**όμιζα ὅτι θὰ βρῶ τὴν σωτηρία, ἀλλὰ βρῆκα τὴν καταστροφή.

Μέσα στὸν θρῆνο της προβληματιζόταν ἀκόμη τὶ νὰ κάνῃ μὲ τὶς μολυσμένες εἰκόνες νὰ τὶς κρατήσῃ ἢ νὰ τὶς πετάξῃ; **Π**άνω στὴν ἀμηχανία της θυμῆθηκε τὸν Ἐπιφάνιο καὶ ἀπεφάσισε νὰ τοῦ ἐμπιστευθῇ τὸ πρόβλημά της.

* * *

Τὸ σπίτι τοῦ Ἐπιφάνιου ἦταν κοντὰ στὸ δικό της καὶ γνώριζε καλὰ τὴν ἀρετὴ τοῦ νέου. **Π**αραφύλαξε λοιπὸν καί, τὴν ὥρα ποῦ ἔβγαινε ἀπὸ τὸν ναὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας, τὸν πλησίασε ἐκεῖ στὴν πύλη, ἔπεσε στὰ πόδια του καὶ τοῦ ἐξιστόρησε μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴν συμφορὰ της.

Ἄς Ἐπιφάνιος ἀναστέναξε βαθιὰ καὶ δάκρυσε.

– **Ἀ**νάθεμά σε διάβολε,... μουρμούρισε. **Ἄ**ν παύεις νὰ ἐπιβουλεύεσαι τοὺς ἀνθρώπους!

Συλλογίσθηκε κατόπιν τὴν περίπτωσι καὶ εἶπε στὴν γυναίκα:

– **Π**ήγαινε καὶ κάψε καλὰ τὴν ζώνη. **Τ**ὸ καντήλι καὶ τὴν λαμπάδα νὰ τὰ καταστρέψῃς. **Τ**ὶς εἰκόνες νὰ τὶς φέρῃς σ' ἐμένα καὶ ὁ Θεὸς βοηθός. **Ἔ**ρω ὅτι ὁ δαίμονας ἐπάνω μου θὰ ξεσπάσῃ, ἀλλὰ δὲν τὸν φοβᾶμαι. **Ἐ**χω βοηθό μου τὸν Χριστό, καὶ σκέπη τὴν εὐχὴ τοῦ πνευματικοῦ μου ὁδηγοῦ. «*Οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι Ἀὐτὸς μετ' ἐμοῦ ἐστι*».

Ἡ γυναίκα ἔκανε ὅπως τῆς εἶπε· τοῦ ἔδωσε καὶ τὶς εἰκόνες.

Τὸ ἴδιο βράδυ βλέπει στὸν ὕπνο της ὅτι ἦρθε στὴν πόρτα της ἓνας γυμνὸς ἀράπης κατακαμμένος, ἀλλὰ δὲν τολμοῦσε νὰ περάσῃ μέσα. **Σ**τεκόταν ἔξω καὶ ἔκλαιγε σπαρακτικά. **Κ**άποιος ἄλλος ἀράπης, ποῦ περνοῦσε ἀπ' ἐκεῖ, βλέποντάς τον ἔτσι τὸν ρώτησε πῶς ἔπαθε αὐτὰ τὰ ἐγκαύματα.

– **Ἄ**ς πονηρὸς Ἐπιφάνιος,... ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος· αὐτὸς εἶπε σ' ἐκεῖ-

νη τὴν ταλαίπωρη πῶς νὰ μὲ κάψῃ καλύτερα, καὶ τώρα δὲν ὑποφέρω τοὺς πόνους. **Ἦ**μουν δεμένος στὴν ζώνη τῆς μὲ τέσσερις κόμπους καὶ εἶχα ἐντολὴ ἀπὸ τὸν Βιργίνιο νὰ μὴ φύγω. **Ἦ**ταν ὁμως κἀκεῖ ἡ ζώνη, λύθηκα καὶ ἀναγκάστηκα νὰ φύγω. **Τ**ώρα λοιπὸν δὲν ξέρω πῶς νὰ ἐκδικηθῶ τὸν πονηρὸ Ἐπιφάνιο, ποὺ μοῦ ἔκανε τέτοιο κακὸ καὶ μὲ χώρισε ἀπὸ τὴν σύζυγό μου. **Ἀ**λλοίμονό σου, Ἐπιφάνιε! **Θ**ὰ σὲ πολεμήσω! **Π**άνω σου θὰ ξεχύσω τὸ ἀλμυρὸ ποτῆρι τῆς ὀργῆς μου!

Τὸ πρωῖ ἡ γυναῖκα ἀνέφερε στὸν νέο αὐτὰ ποὺ εἶδε.

Ἐκεῖνος χαμογέλασε καὶ εἶπε:

– **Κ**αλά, καλά, ἂς τολμήσῃ ὁ κλέφτης νὰ πάῃ στὸ ἀμπέλι τοῦ Κυρίου γιὰ σταφύλια καὶ θὰ δῆ τι ἔχει νὰ πάθῃ ἀπὸ τὸν δραγάτη: **Θ**ὰ τὸν πιάσῃ καὶ θὰ τὸν ρίξῃ στὴν φυλακὴ. **Ξ**έρω καλὰ τὴν δύναμι τοῦ Προστάτου μου.

Ἐκεῖνη τὴν νύκτα, γύρω στὰ μεσάνυκτα, παίρνει ὁ διάβολος μαζί του – κατὰ παραχώρησι Θεοῦ – πολλοὺς ἀπ’ τοὺς κοκκινωποὺς δαίμονες τῆς πορνείας καὶ κάνει ἐπίθεσι στὸν Ἐπιφάνιο. **Ἦ** Θεὸς ἄνοιξε τὴν ἀκοὴ τοῦ δούλου Του καὶ ἔτσι ἄκουσε τὴν ὀχλαγωγία τους. **Δ**ὲν φοβήθηκε ὁμως, γιὰτι εἶχε ἀκράδαντη πίστι. **Ἀ**ρχισαν λοιπὸν οἱ δαίμονες νὰ τοῦ βάζουν αἰσχροὺς λογισμοὺς καὶ νὰ τὸν καταφλέγουν μὲ τὴν σαρκικὴ πύρῳσι. **Ἐ**κεῖνος ὁμως ὁ σεμνὸς ἔκανε ὑπομονή, περιμένοντας τὴν ἐπίσκεψι τοῦ Κυρίου. **Οἱ** ἀλιτήριοι τὸν φοβέριζαν μεταμορφωμένοι σὲ θηρία καὶ δράκοντες, σὲ ὀχιές καὶ σκορπιοὺς καὶ ὠρμοῦσαν νὰ τὸν κατασπαράξουν. **Εἶ**χαν βάλει ὅλη τους τὴν δύναμι νὰ τὸν τρομοκρατήσουν.

Ἦ Ἐπιφάνιος παρατηρῶντας τὴν ἀναίδειά τους εἶπε:

– **Μ**άταια κοπιάζετε καὶ μὲ πολεμάτε. **Ν**ά, ἀρπάζω κι ἐγὼ τὸ ξίφος ποὺ μοῦ χάρισε ὁ Χριστὸς καὶ ὀρμῶ ἐναντίον σας!

Κι ἀμέσως σηκώνει τὰ χέρια σὲ σχῆμα σταυροῦ καὶ ἀρχίζει μὲ δάκρυα ν’ ἀπαγγέλλῃ τὸν ἕνατο ψαλμὸ. **Ἦ**ταν ἔφθασε στοὺς στίχους: *«Ἐπετίμησας ἔθνεσι καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα... Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ρομφαῖαι εἰς τέλος... Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ’ ἤχου»*, ἀκούσθηκε ξαφνικὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ βροντή. **Ἀ**μέσως παρουσιάσθηκε ἕνα δίχτυ σὰν ἀστραπή, ποὺ ἀνάγκασε ὅλους τοὺς δαίμονες νὰ σκορπίσουν φωνάζοντας *«ἀλλοίμονο»*. **Ἦ**τσι ἐλευθερώθηκε ὁ Ἐπιφάνιος καὶ δόξασε τὸν Θεὸ ποὺ δὲν τὸν ἐγκατέλειψε.

* * *

Τὸ πρωῒ βγήκε ὁ νέος ἀναζητῶντας τὸν Ὅσιο Ἀνδρέα. **Τὸν** συναντᾷ τότε ἐκείνη ἡ γυναῖκα καὶ τοῦ λέει:

– **Τώρα** κατάλαβα, ὅτι ὁ Θεὸς ἐσένα χρησιμοποίησε καὶ ἐξαφάνισε τοὺς ἐχθροὺς μου.

Καὶ τοῦ φανέρωσε ὅσα εἶχε δεῖ τὴν νύκτα.

– **Αὐτὴ** τὴν εὐλογία σοῦ τὴν χορήγησε ἡ πίστις σου ἡ ἀγαθὴ,... ἀπήντησε ὁ νέος. **Ἐμεῖς** εἴμαστε ἄνθρωποι ἁμαρτωλοὶ κι ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου.

Αὐτὰ εἶπε καὶ ἔφυγε. **Μπροστὰ** στὰ «*χαλκοπρατεῖα*» (χαλκοπωλεῖα) συναντᾷ τὸν μακάριο Ἀνδρέα νὰ παίζη καὶ νὰ κλωτσᾷ.

Μόλις εἶδε τὸν νέο, τὸν πλησίασε χαρούμενος.

– **Εἶδες**, τοῦ εἶπε, πῶς φυλάει ὁ δραγάτης τὸ ἀμπέλι τοῦ Κυρίου καὶ πῶς διώχνει τὶς κουροῦνες καὶ τοὺς κόρακες;

– **Εἶδα**, πάτερ, καὶ φοβήθηκα. **Εἶδες** ὅμως κι ἐσὺ τὴν πύρωσι καὶ τὰ δεινά, ποῦ μοῦ προξένησαν τὰ νοητὰ θηρία;

– **Τὰ** περισσότερα ἀπ’ αὐτὰ τὰ λιγότεψε ὁ Κύριος,... εἶπε ὁ μακάριος. **Ἄν** δὲν γινόταν ἔτσι, πῶς θὰ ἐλευθερωνόταν ἡ γυναῖκα ἀπὸ τὴν συμφορὰ της; **Πῶς** θὰ νεκρώνονταν οἱ κουροῦνες καὶ τὰ ἐρπετά; **Πῶς** θὰ ἐκμηδενίζοταν ὁ ἀράπης; **Ἔγινε** ἀκόμη αὐτό, καὶ γιὰ νὰ μάθης τί σημαίνει τὸ «*ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε*» (Γαλ. 5’ 2).

– **Πές** μου, σὲ παρακαλῶ, ἐπειδὴ ὅλα τὰ γνωρίζεις, τί ἦταν τὸ καντήλι καὶ ἡ ζώνη μὲ τοὺς τέσσερις κόμπους της;... ἐρώτησε ὁ νέος. **Τί** ἦταν τὸ νερό, τὸ λάδι καὶ ἡ λαμπάδα; **Καὶ** γιατί ὁ διάβολος χρησιμοποίησε αὐτὰ τὰ μέσα καὶ τὸν μάγο, γιὰ νὰ ἐπιδράσῃ πάνω στὴν γυναῖκα;

– **Ἄφοῦ** μὲ ἐρωτᾷς, ἄκουσε λοιπόν,... εἶπε ὁ Ὅσιος. **Θὰ** σοῦ τὰ ἐξηγήσω ὅλα μὲ λεπτομέρεια: **Ὁ** διάβολος ἔχει τὴν συνήθεια πρῶτα νὰ διώχνῃ τὴν *Χάρι* τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὕστερα νὰ μπαίνει μέσα τους ἀνεμπόδιστα. **Ἡ** *Χάρις* ὅμως δὲν φεύγει, ἐπειδὴ φοβᾶται τὸν διάβολο, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀποστρέφεται καὶ σιχαίνεται τὴν δυσωδία τῆς ἁμαρτίας. **Ἄλλὰ** καὶ ὁ δαίμονας δὲν ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴν ἁμαρτία τυραννικά. **Ὁ** ἄνθρωπος ἁμαρτάνει αὐτοπροαίρετα. **Ὁ** σατανᾶς ἀπλῶς τὸν πειράζει, τὸν ἐρεθίζει καὶ τοῦ φέρνει πονηροὺς λογισμοὺς. **Ἄν** ὁ ἄνθρωπος δὲν ὑποφέρει τὴν ἐνόχλησι, τότε γλυστρᾷ στὴν ἁμαρτία, ὅποτε δίνει στὸν διάβολο τὸ δικαίωμα νὰ τὸν κατηγορήσῃ δικαιολογημένα, ὅτι ἁμαρτάνει μὲ τὴν θέλησί του. **Μὲ** αὐτὸν τὸν τρόπο φεύγει ἡ *Χάρις* τοῦ Θεοῦ...

...**Τὸ** ἴδιο ἔκανε ὁ ἐχθρὸς καὶ στὴν περίπτωσι τῆς γυναῖκας. **Τὴν**

ἔβλεπε πάντοτε νὰ ἀγαπᾷ ὀλόψυχα τὸν Θεό, ἀλλὰ δὲν εὗρισκε τρόπο νὰ τὴν βλάψῃ. Χρησιμοποίησε λοιπὸν τὴν ἀσωτία τοῦ συζύγου της καὶ τὴν τύλιξε μὲ τὰ μάγια, ὅταν μὲ τὴν θέλησί της πρόστρεξε σ' ἐκεῖνον τὸν ἀπατεῶνα. **Ἡ** γυναῖκα ζητᾷ ἀπὸ τὸν μάγο νὰ ἐκπληρωθῇ ὁ πόθος της καὶ χάνει τὴν ψυχὴ της...

...Πρόσεξε τώρα: **Γιὰ** νὰ μπορέσῃ ὁ διάβολος νὰ καταστρέψῃ τὴν ψυχὴ της καὶ νὰ κατοικήσῃ μέσα της, τὴν κατάφερε, ὥστε νὰ τοῦ δώσῃ ἡ ἴδια μὲ τὴν θέλησί της τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν μαγεία. **«Ἐτοιμάσέ μου, τῆς εἶπε ὁ μάγος, καντήλι, λάδι, λαμπάδα, ζώνη καὶ φωτιά».** **Μὲ** τὸν τρόπο αὐτὸ σκόπευε νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ πάνω της τὴν Χάρι τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος...

...Χρησιμοποίησε λοιπὸν τὸ καντήλι ἀντὶ γιὰ τὴν Κολυμβήθρα, τὸ νερὸ ἀντὶ γιὰ τὸ ἁγιασμένο ἐκεῖνο Νερό, τὸ λάδι ἀντὶ γιὰ τὸ ἅγιο Μύρο, ἐνῶ τὴν λαμπάδα καὶ τὴν φωτιά ἀντὶ γιὰ τὰ κεριὰ ποὺ ἦσαν ἀναμμένα στὴν Βάπτισί της. **Τὴν** ζώνη τέλος τὴν χρησιμοποίησε ἀντὶ γιὰ τὴν ζώνη ποὺ εἶχε ζωστή τὴν ὥρα τοῦ Μυστηρίου. **Παίρνοντας** αὐτὰ ὁ μάγος μὲ δόλιο τρόπο, τὴν γύμνωσε ἀπὸ τὸ σωτήριο Βάπτισμα. **Γι'** αὐτὸ τῆς ἔλεγε ὁ ἀράπης ὅτι ἦταν δική του γυναῖκα, ὅτι δὲν ἀνήκε στὸν Χριστό...

Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ μὲ τὶς Εἰκόνες. **Ἐδιώξε** ἀπ' αὐτὲς τὴν Χάρι ἀλείφοντάς τες μὲ ξερὲς ἀκαθαρσίες, ποὺ ἔρριξε κατόπιν κρυφὰ μέσα στὸ καντήλι. **Ἐτσι** λοιπὸν ἀφιέρωσε αὐτὰ στὸν σατανᾶ σὰν δική της προσφορά γιὰ θυσία...

...Ὅσο γιὰ τοὺς τέσσερις κόμπους τῆς ζώνης, ἦταν ἐκεῖ δεμένος ὁ σατανᾶς καὶ δὲν μπορούσε νὰ φύγῃ μέχρι ποὺ κἀκηκε ἡ ζώνη. **Τὴν** πρόσταζε μάλιστα νὰ τὴν φορῇ κατάσαρκα, γιὰ νὰ ἔχῃ τὸν σατανᾶ τυλιγμένο στὴ μέση της...

– Ἄς εἶναι δοξασμένο τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ποὺ ὅλα σοῦ τὰ φανέρωσε,... εἶπε ὁ Ἐπιφάνιος. **Τίποτε** δὲν ξέφυγε τὴν προσοχή σου. **Πῶς** ὁμως γνώριζε ὁ μάγος τὶς ἀμαρτίες ποὺ ἀπὸ νέα εἶχε κάνει;

– Δὲν ξέρεις, ἀποκρίθηκε ὁ Ὅσιος, ὅτι οἱ δαίμονες παρακολουθοῦν ὅλους τοὺς Χριστιανούς; **Γι'** αὐτὸ ἀκριβῶς γνωρίζουν καὶ τὰ ἔργα τους. **Ὅταν** κάποιος πάῃ σὲ μάγο, ἐρωτᾷ ὁ μάγος τὸν δαίμονα ποὺ ἀκολουθεῖ τὸν ἄνθρωπο: **«Πές** μου, τί ἔχει κάνει ἀπὸ τὴν παιδική του ἡλικία μέχρι τώρα;». **Τότε** ἐκεῖνος, σὰν ἀχώριστος ἀκόλουθος ποὺ εἶναι, τὰ φανερώνει ὅλα. **Ὅπως** οἱ Ἄγγελοι ἀποκαλύπτουν σ' ἐμᾶς πολλὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καὶ οἱ δαίμονες ὅσα γνωρίζουν, τὰ λένε στοὺς μάγους.

‘Ο ‘Επιφάνιος τὰ ἄκουσε αὐτὰ μὲ θαυμασμὸ καὶ δόξασε τὸν Θεό.
‘Υστερα ἀσπάσθηκε τὸν ‘Οσιο καὶ ἔφυγε.

(*) ‘Οσιος Ἀνδρέας ὁ διὰ Χριστὸν σαλός, ἔκδοσις ιγ’, ‘Ιερᾶς Μονῆς Πα-
ρακλήτου, 1998, σελ. 133-142. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

Συμπεράσματα ἰδικά μας:

α. Στὶς δοκιμασίες τῆς ζωῆς μας νὰ καταφεύγουμε μόνο στὴν Ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, τοὺς Ἱερεῖς καὶ τὰ Μυστήριά Της.

β. ‘Ο σατανᾶς δὲν ἔχει δικαιώματα ἐπάνω στὸν εὐσεβῆ Χριστιανό, ὅταν αὐτὸς ζῆ σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

γ. Ἡ θεία Χάρις μᾶς ἐγκαταλείπει, ὅταν ἀπὸ ἀμέλεια, ἀπροσεξία καὶ ἀδιαφορία δώσουμε χῶρο στὸν σατανᾶ.

δ. Ἐπιδιώξεις τοῦ σατανᾶ εἶναι νὰ μᾶς ἀπογυμνώσῃ ἀπὸ τὴν σωτήρια χάρι τοῦ ἁγίου Βαπτίσματός μας, ὥστε νὰ ἀνήκουμε πλέον μόνο σὲ αὐτόν.

*Τῶ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῶ,
τῶ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!*